

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 1

ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004

* ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ. 1, ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

LETTRA Τζουβάρας Βασιλῆς, Ἡλιούπολη

“Όσοι ἐπιθυμείτε νά λαμβάνετε τό περιοδικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς γιά τήν δική σας ψυχική καί πνευματική ὠφέλεια, παρακαλοῦμε νά ἐπικοινωνήσετε στό τηλέφωνο: **26340-44391** ἢ νά ἀποστείλετε ταχυδρομικῶς τά στοιχεῖά σας (Όνομα, Ἐπίθετο, Διεύθυνση, Τηλέφωνο) στήν ἐξῆς διεύθυνση:

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44391**

Τό περιοδικό αὐτό ξεκίνησε τήν πορεία μέ στόχο τήν κατά Θεόν βοήθεια ὅλων μας. Ἦδη κρατᾶτε στά χέρια σας τό πρῶτο τεῦχος. Ὅσοι θέλετε νά βοηθήσετε τό περιοδικό αὐτό γιά νά συνεχίσει νά ἐκδίδεται, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἢ μέ κατάθεση στήν Ἐθνική Τράπεζα στόν ἀριθμό 426/440265-04 δίνοντας καί τό ὄνομά σας. Κατόπιν ἐνημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τή σχετική ἀπόδειξη.

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

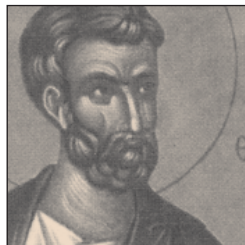
4 ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ
Τί εἶναι ἡ Προηγιασμένη
Θεία Λειτουργία

14 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΕΥΔΟΚΙΑ: ἡ ἅγια
τῆς μετανοίας

6

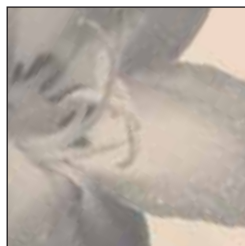
ΑΦΙΕΡΩΜΑ
σῆν Ἱερᾶ
Μονῆ Ἁγίου
Νεκταρίου

16 ΕΠΙΛΟΓΕΣ:
Ἐμεῖς καί
ὁ καρνάβαλος

20 ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:
Γερόντισσα
Ὀλυμπιάδα

24 ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΙΛΙΑ:
Αἶγα λόγια γιά
τήν ἀγάπη...

26 ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ
ΥΓΙΕΙ:
Ἡ γύρη καί οἱ
ὠφέλειές τῆς

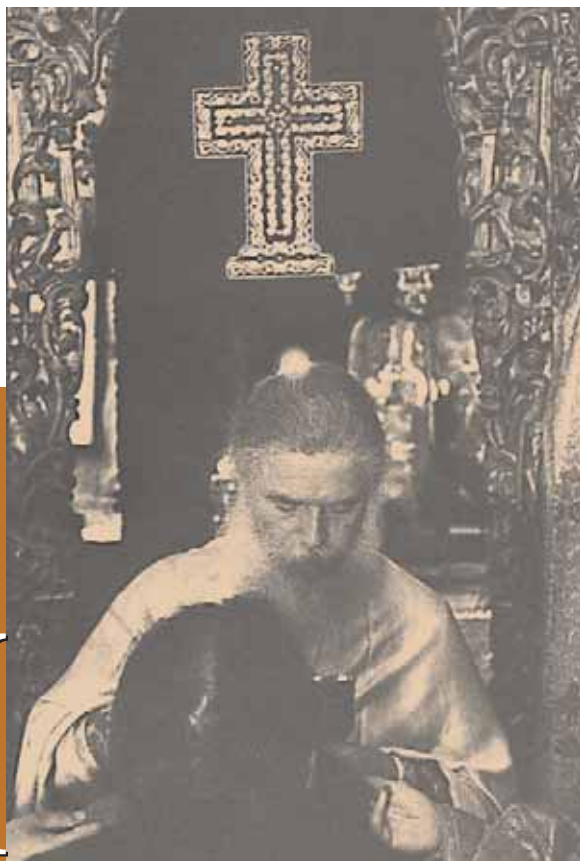
Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Μέ ιδιαίτερη συγκίνηση καί χαρά παραδίδουμε στά χέρια σας τό πρώτο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση", τό ὁποῖο ἦταν ὄνειρό μας ἀπό χρόνια νά ἐκδόσουμε καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τή βοήθεια τοῦ προστάτη μας Ἁγίου Νεκταρίου πραγματώνεται ἀπό σήμερα. Θέλαμε νά βροῦμε ἕναν τρόπο νά ἐπικοινωνοῦμε μαζί σας. Πολλοί ἀπό ἐσᾶς μᾶς γνωρίζετε καί εἶστε φίλοι καί συνοδοιπόροι μας σέ ὅλους μας τούς ἀγῶνες καί τίς προσπάθειες ἀπό τήν ἀρχή πού ξεκινήσαμε καί κάποιοι ἀπό σᾶς πρὶν κᾶν ξεκινήσουμε. Μέ τά χρόνια, ἀπό τό 1991 καί μετά, πού πρωτοεγκατασταθήκαμε ἐδῶ στό Τρίκορφο τῆς Δωρίδος, ξεκινώντας τόν πνευματικό μας ἀγῶνα γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ἀλλά καί τόν παράλληλο ἀγῶνα νά φτιάξουμε κι ἐμεῖς ἕνα Μοναστήρι, ἕναν ἀκόμα πρόμαχο τῆς Ὁρθοδοξίας, μία ἀκόμα ἑπαλξη πνευματική, τά ὄνειρά μας ἔπαιρναν σταδιακά σάρκα καί ὄστά. Στήν ἀρχή δέν γνωρίζαμε πόσα πράγματα θά μπορούσαμε νά κάνουμε. Σάν νέοι ἄνθρωποι ὁμως, μέ ζήλο γιά τόν Θεό καί πολύ ἀγάπη γιά τόν πλησίον, εἶχαμε τά ὄνειρά μας γιά νά φτιάξουμε κάτι πού θά βοηθοῦσε ὄχι μόνον ἐμᾶς, ἀλλά καί κάθε ἄλλον ἄνθρωπο πού θά

μᾶς γνώριζε καί θά μᾶς πλησίαζε. Δοξάζουμε, λοιπόν, τόν Θεό, γιατί τόσοι πολλοί βρέθηκαν νά μᾶς συμπαρασταθοῦν σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα μας. Δοξάζουμε τόν Θεό, γιατί μέσα ἀπό τίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἔχουμε τήν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνοῦμε πού πολύ μαζί σας, προσπαθώντας νά σᾶς μιλήσουμε τόσο γιά τό ἔργο μας, πού εἶναι φυσικά καί δικό σας ἔργο, ἀλλά καί γιά πολλά πνευματικά θέματα, σέ μία ἐποχή ἄκρως ὑλιστική πού κάθε τί πνευματικό ἢ ἀργοπεθαίνει ἢ δέν ὑπάρχει καθόλου. Θέλουμε νά πιστεῦσουμε ὅτι κι ἐσεῖς θ' ἀνταποκριθεῖτε στήν ἐπικοινωνία μας αὐτή καί θά μᾶς στέλνετε τίς ἀπορίες σας, ἀλλά καί τή γνώμη σας μέ τίς ἐπιστολές σας, ὥστε τό περιοδικό μας, ἡ "Μοναχική Ἐκφραση", ν' ἀποτελεῖ γιά ὅλους σας μία, ἔστω, μικρή πηγή, πού κάθε κουρασμένη ψυχή θά βροῖσει λίγο νερό πνευματικό γιά νά ξεδιψάσει.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού εἶστε δίπλα μας κι, ἂν νομίζετε ὅτι ὁ ἀγῶνας μας καί ἡ προσπάθειά μας εἶναι κάτι ὁμορφο, δῶστε τό περιοδικό μας καί σέ κάποιον φίλο γιά νά βοηθηθεῖ κι ἐκεῖνος. Ἐλπίζουμε ἡ προσπάθειά μας νά σᾶς ἀρέσει. Ἐλπίζουμε σ' ἐσᾶς... καί μέσα ἀπό τήν καρδιά μας σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά ὅλα ὅσα κάνετε γιά μᾶς!

Τί είναι ἡ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θεία Λειτουργία

γάλης Τεσσαρακοστής, διότι δέν ταιρίαζε τό χαριόσυνο τῆς Θείας Λειτουργίας μέ τήν περίοδο τοῦ πένθους πού διανύουμε μέχρι τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀλλά ἐπειδή οἱ πρῶτοι Χριστιανοί κοινωνοῦσαν καθημερινά τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων δέν μποροῦσαν νά μένουν ἀμέτοχοι τῆς Θείας Κοινωνίας κατά τίς καθημερινές ἡμέρες τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Σαρακοστής, γι' αὐτό τελοῦνται οἱ Προηγιασμένες τίς 5 ἡμέρες τῆς ἐβδομάδος μόνο κατά τήν Περίοδο τῆς Μ. Σαρακοστής, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ πρώτη καί πιό σπουδαία νηστεία, συγκρινόμενη μέ τίς ἄλλες νηστείες τοῦ χρόνου. Τά Σάββατα καί τίς Κυριακές κατά τήν περίοδο τῆς Σαρακοστής τελεῖται κανονικά ἡ Θεία Λειτουργία. Ἐπίσης Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, σύμφωνα μέ τοὺς Πατέρες, μποροῦμε νά τελέσουμε κατά τήν Τετάρτη καί τήν Παρασκευή τῆς Τυροφάγου, δηλαδή κατά τήν ἐβδομάδα πρὶν ἀρχίσει ἡ Μ. Σαρακοστή ὡς προοίμιον

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θεία Λειτουργία ἔχει δημιουργηθεῖ ἀπό τήν ἀρχή γιά τήν περίοδο τῆς Νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστής καί τήν παραλάβουμε ἀπό τοὺς διαδόχους τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὅπως μαρτυροῦν καί οἱ εὐχές

πού ὑπάρχουν. Ἐπειδή ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι χαριόσυνη καί πανηγυρική, ἀφοῦ εἶναι ἀναστάσιμη, γι' αὐτό ὄρισαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νά τελεῖται ἡ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία κατά τήν περίοδο τῆς Με-

δηλαδή, ως προπαρασκευή της ιερής νηστείας που ἔρχεται, ἀφοῦ καί ὅλη ἡ ἑβδομάδα της Τυροφάγου κατά τήν ὁποία δέν τρώμε κρέας εἶναι οὐσιαστικά μιᾶ προετοιμασία γιά νά μποῦμε στή νηστεία καθαρότεροι, προετοιμάζοντας, ὄχι μόνο τό σῶμα μας, ἀλλά καί τό πνεῦμα μας. Κατά τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία τά Τίμα Δῶρα εἶναι ἤδη, ὅπως λέει καί ἡ λέξη, **προηγιασμένα**, δηλαδή εἶναι ἤδη Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, τό Ὅποιο καθαγιάσθηκε κατά τήν Θεία Λειτουργία της προηγουμένης Κυριακῆς καί φυλάχθηκε στό ἄρτοφόριο. Κατά τήν τέλεση της Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας τά Τίμα Δῶρα, ὅπως μαρτυροῦν καί οἱ εὐχές μέσα στήν Προηγιασμένη δέν λαμβάνουν κάτι ἐπιπλέον μέ τίς ἐπιγινώμενες εὐχές, ἀλλά οἱ εὐχές εἶναι περισσότερο δεήσεις πρὸς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐξιλειωθοῦμε πρὸς τόν Θεό Πατέρα καί ἔτσι νά γίνουμε ἱκανοί νά μετέχουμε της Κοινωνίας τοῦ Χριστοῦ.

Κατά τήν διάρκεια της Προηγιασμένης, βλέπουμε, μέ τούς νοητούς ὀφθαλμούς της καρδιάς μας, τόν Ἰδιον τόν Κύριον νά κρατεῖται ἀπό τούς ἱερεῖς καί νά προβάλλεται ὡς ἐξιλέωση τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς καί νά μεταδίδεται σέ ὅσους κοινωνήσουν τοῦ

Τιμίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅσοι πάμε στίς κατασκευαστικές αὐτές Θεῖες Λειτουργίες της Μ. Σαρακοστῆς θά δοῦμε ὅτι γίνονται δύο Εἴσοδοι, πού ἡ μία εἶναι τοῦ ἔσπερινου καί ἡ δεύτερη, γιά νά μεταφερθοῦν τά Τίμα Δῶρα ἀπό τήν Ἁγία Πρόθεση στήν Ἁγία Τράπεζα. Καί ἐκείνη τήν ὥρα, κατά τήν δεύτερη εἴσοδο τοῦ ἱερέα, πρέπει ὅλοι νά προσπέσουμε στά γόνατα, γιατί ὅπως λέει καί τό εἰσοδικό ἐκείνη τήν ὥρα, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος περνᾷ στά χέρια τοῦ ἱερέως καί ἀφοῦ κατά τίς θεῖες Λειτουργίες τιμοῦμε τά Τίμα Δῶρα πρῖν ἁγιασθοῦν μόνο καί μόνο ἐπειδή θά προσφερθοῦν στόν Χριστό καί θά γίνουν Σῶμα καί Αἷμα Του, πολύ περισσότερο χρωστοῦμε τώρα, πού εἶναι Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ ἤδη καθαγιασμένα, νά ἔχουμε εὐλάβεια μεγάλη

Γι' αὐτό στή μεγάλη Εἴσοδο θά δοῦμε τόν ἱερέα νά ἔχει καλυμένη τήν κεφαλή του ἀπό τήν συντριβή πού καί ὁ ἴδιος αἰσθάνεται, ξέροντας ὅτι σιά χέρια του κρατᾷ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

προσοχή καί προσευχή μετά δακρύων, ζητώντας τή συγχώρησή μας ἀπό τά ἁμαρτήματά μας καί μνημονεύοντας ὅλους τοῦς ἀνθρώπους.

Ἡ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, ἐπειδή ἀκριβῶς τελεῖται μέσα στό πένθος της Μ. Σαρακοστῆς εἶναι πολύ κατασκευαστική, τελούμενη μέσα στό χαμηλό φῶς τῶν καντηλιῶν καί τῶν κεριῶν, μέσα στόν ἱερό ναό πού εἶναι ντυμένος πένθιμα, μέ τόν ἱερέα ντυμένο μέ τά ἀπέριττα πένθιμα ἁμφιά του καί μέ τίς εὐχές της Λειτουργίας νά ὑπενθυμίζουν συνεχῶς στήν ψυχὴ τήν μετάνοια, τά δάκρυα, τό πένθος, ὄχι γιά τόν Χριστό μας πού πάσχει, σταυρώνεται καί πεθαίνει, ἀλλά τό πένθος γιά τίς ἁμαρτίες μας καί γιά τά πάθη μας. Τά δάκρυα, πού πολλές φορές θά αισθανθοῦμε νά τρέχουν στά ματια μας κατά τήν τέλεση της Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας εἶναι λυτρωτικά γιά τίς ψυχές ὅλων μας, ἀφοῦ θά ἔχουμε τήν εὐκαιρία εὐλαβικά νά προσευχηθοῦμε καί μέ μετάνοια νά προσέλθουμε στήν Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Τιμίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας. Τότε θά ἐορτάσουμε τό Πάσχα γιορτάζοντας καί τήν Ἀνάσταση της ψυχῆς μας, πού εἶναι καί τό πραγματικό βίωμα αὐτῆς της περιόδου. Ἄς τό εὐχηθοῦμε γιά ὅλους.

Άνηφορίζοντας στην όμορφη
Δωρίδα και στά λιοσθια
σχεδόν του Νομοῦ Φωκίδος,
σέ μιά όμορφη πλαγιά
λίγο πρίν τό χωριό Τρίκορφο,
χτίζουμε τό Μοναστήρι μας
πού τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι
του ἁγίου Νεκταρίου
του θαυματουργοῦ....

Γνωριμία μέ τήν ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΔΩΡΙΔΟΣ

Λίγα χρόνια
πρίν, τό 1991,
ἐγκατασταθή-
καμε ἐδῶ σ'
έναν ἄγονο

ἀρχικά καί ἀφιλόξενο τόπο
τόν ὁποῖον ὅμως μέ τή βοή-
θεια του Θεοῦ καί τήν εὐλο-
γία του Ἁγίου μας σιγά σιγά
μεταμορφώνουμε σ' ένα μι-

κρό Παράδεισο. Καθημερινά
ἡ ζωή μας εἶναι ἕνας
ἀγώνας, τόσο πνευματικός
ὅσο καί σωματικός, διότι ἐκ
του μηδενός μέ πολλούς κό-

πους και μόχθους ανεγείρουμε τό Μοναστηράκι μας. Οί ανάγκες εἶναι πολλές καί ἐπιτακτικές. Ἦδη μέχρι σήμερα γιά τήν δεκαπενταμελῆ μας οἰκογένεια, γιατί κάθε μοναστήρι εἶναι συγκροτημένο μέ τήν ἀγάπη καί τήν θαλπωρή πού ἔχει καί ἡ οἰκογένεια, μπορεῖ κανεῖς νά φανταστεῖ τί ἀνάγκες ὑπάρχουν ὄχι μόνον γιά τήν συντήρησή μας, ἀλλά κυρίως γιά τήν συνέχιση τοῦ κτηριακοῦ μας ἔργου, τό ὁποῖο ἔχει μέν ἀρχίσει, πλὴν ὁμως χρειάζεται πολὺ δρόμο ἀκόμα γιά νά ὀλοκληρωθεῖ. Δέν ἀπελπίζομεθα γιατί ἔχουμε σύμμαχό μας τόν Θεό καί τήν ἀγάπη τοῦ κόσμου, πού ὅσο μπορεῖ, μᾶς συμπαροαστέκεται μέ τήν

βοήθειά του και την έλεημοσύνη του. Άλλά κι εμείς με τὰ διακονήματά μας (όπως λένε τὴν ἐργασία τῶν μοναχῶν), ἀγωνιζόμεθα νὰ προχωρήσουμε τὸ ἔργο μας, με τὸ ἱεροραφεῖο, τὸ ἀγιο-

γραφεῖο, με τὸ λιβάνι, τὰ κομποχοῖνια, τὸ κηροπλαστεῖο με τίς κερήθρες καὶ τὸ ἀγνό μελισσοκέρι, με τὰ μελίσσια μας καὶ τὸ ἀγνό τους μέλι καὶ με ὅποιον τρόπο μπορούμε ὥστε τὸ

μεγάλο μας ἔργο νὰ συνεχισθεῖ καὶ νὰ μὴ σταματήσει μέχρι τὴν ὀλοκλήρωσή του.

Ἡ ἀνέγερσή της ἄρχισε ἀπὸ τὸ μηδέν μόλις πρὶν ἀπὸ 12 σχεδόν χρόνια ὅταν οἱ πρῶτες μοναχές πρωτο-

Ξεκινήσαμε ἐδῶ, στό ἄγριο πλὴν ὄμως τόσο ὁμορφο τοπίο τῆς Δωρίδος νά ὑπηρετήσουμε τόν ἅγιο τοῦ 20ου αἰῶνα, τόν θαυματουργό Ἅγιο Νεκτάριο. Τό ἔργο πού ἀνελάβαμε εἶναι δύσκολο καί ἐπίπονο, κοπιαστικό καί ἀπαιτεῖ πολλές θυσίες καί κόπους.

Εἰδικά ὁ πρῶτος καιρός ἦταν ἀρκετά δύσκολος, δεδομένου ὅτι φτιάξαμε ἓνα μικρό προκατασκευασμένο σπίτι μέ τρία κελλάκια καί ἓνα μικρό ἐσωτερικό ἐκκλησάκι, ἐνῶ γύρω μας δέν ὑπῆρχαν παρὰ τά βουνά τῆς ὁμορφῆς Δωρίδας καί στό βάθος ἀγνωστεύαμε τή θάλασσα τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου. Ἐπιπλέον δέν εἶχαμε ἠλεκτρικό, οὔτε νερό, οὔτε φυσικά τηλέφωνο...Μετά τήν πρωϊνή ἀκολουθία, ξεκινούσαμε ἄλλη νά φέρει νερό ἀπό μία κοντινή πηγή, ἄλλη νά κόψει ξύλα γιά τό τζάκι, ἄλλη νά φτιάξει λιβάνι πού ἦταν καί τό πρῶτο μας διακόνημα ἀπό τό ὁποῖο οὐσιαστικά συντηρηθήκαμε τόν πρῶτο καιρό...Μέρες δύσκολες, πού ὄμως μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ περνοῦσαν μέσα στήν Ἀγάπη Του, πού μᾶς παρηγοροῦσε καί μᾶς δυνάμωνε...Καί τό σούρωπο, ὅταν πιά τελείωνε ἡ ἡμέρα τοῦ Θεοῦ, μαζευόμασταν καί ἀρχίζαμε τόν Ἑσπερινό κάτω ἀπό τό φῶς τῶν καντηλιῶν καί

ΑΦΙΕΡΩΜΑ...

των χειρῶν...Κατόπιν πιάναμε τὰ κομποσχοίνια μας καί τήν ανάγνωση τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν βιβλίων μέ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων μας καί ἄλλα ψυχοφελῆ!

Καί σιγά-σιγά, μέ τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου μας, γινόμασταν ὄλο καί περισσότερες, μέχρι πού σήμερα φτάσαμε νά εἶμαστε δεκαπέντε καί μπορεῖ νά μὴν ἔχουμε ὀλοκληρώσει τὰ

μέ τοὺς σοβάδες ἐδῶ καί πολλά χρόνια. Ὅσο αὐξάνομασταν ὁμως αὐξήθηκα καί οἱ ἀνάγκες μας καί ἔπρεπε νά βροῦμε τρόπους νά ἐπιβιώσουμε ἀλλά καί νά ἀρχίσουμε τήν ἀνοικοδόμηση τῆς Μονῆς μας. Στό λιβανάκι λοιπόν μέ τό ὁποῖο ξεκινήσαμε προστέθηκε τό κηροπλαστεῖο, τό ραφεῖο μας, ἡ μελισσοκομία, ἡ ἀγιογραφία, ἡ κατα-

κελιά μας καί τήν ἐκκλησία μας, πλὴν ὁμως χάρη στό στόχο μας καί στό σκοπό μας, μπορούμε καί συμβιώνουμε μέσα σ' ἕνα μικρό σπιτάκι, περιμένοντας μέρα μέ τήν ἡμέρα νά ὀλοκληρωθοῦν τὰ κελλιά μας, ἡ τραπεζαρία καί ἡ κουζίνα μας καί σιγά σιγά νά ὀλοκληρώσουμε καί τό ναό μας, πού εἶναι μόνον

σκευή ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν, ἢ κατασκευὴ πασχάλινων λαμπάδων, ἀλλὰ καὶ διάφορες ἐκδόσεις μὲ πρωταρχικὴ τὴν ἐκδοση κάθε χρόνου τοῦ Ἡμερολογίου μας πού ἀναγράφει ἀναλυτικὰ καὶ ὅλες τὶς νηστείες κάθε ἡμέρας, βοηθώντας ἔτσι τὸν πιστό νά μάθει ποιές εἶναι οἱ νηστείες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ πῶς

τηροῦνται. Ἐκτός ἀπὸ αὐτὰ τὰ διακονήματα προσπαθοῦμε νά καλλιεργοῦμε γιὰ τὴν αὐτοσυντήρησή μας διάφορα λαχανικά, φυτέψαμε δέντρα παντοῦ γιὰ νά ἔχουμε τὴ δική μας συγκομιδὴ καὶ μὲ τὰ ὕλικά ἀπὸ τὰ ζῶα μας φτιάχνουμε διάφορα ζυμαρικά. Παράλληλα μὲ τὰ ἐσωτερικὰ διακονήματα, ἀναγκασθή-

καμε νά τρέχουμε σὲ διάφορες θρησκευτικὲς πανηγύρεις κυρίως στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπαρχία, πουλώντας τὰ ἐργόχειρά μας ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι ἄργά τὴ νύχτα, κα' τω ἀπὸ τὴ σκέπη τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου μας, γιατί γιὰ τὸ Μοναστηράκι του τρέχουμε.

Πρωταρχικὰ ὁμως ζοῦμε τὴν ὁμορφη μοναστηριακὴ ζωὴ πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ πρωῒ μὲ τὴν ἀκολουθία καὶ τὴν προσευχή, γιατί στόχος καὶ σκοπὸς μας πού βρισκόμαστε ἐδῶ εἶναι νά συναντήσουμε τὸν Θεό, νά συνομιλήσουμε μαζί Του, νά γνωρίσουμε τὸ θέλημά Του ὅσο γίνεται καλύτερα, νά ἐνωθοῦμε μαζί Του, ἀλλὰ καὶ νά ἐνωσσουμε καὶ ἄλλους πού ἔχουν ἀνάγκη, πού ζητοῦν τὶς προσευχές μας κι ἐμεῖς

ταπεινά όπως έχουμε χρέος είτε με τό κοιμποσχοίνοι μας, είτε με τίς παρακλήσεις μεταφέρουμε στο Θεό τά αιτήματα τόσων ανθρώπων πού προστρέχουν στο θαυματουργό Άγιό μας για νά του ζητήσουν βοήθεια και πρεσβεΐες.

Τό 1995 ολοκληρώθηκε ένα σπουδαίο τμήμα τής Αδελφότητος, τό Κοιμητήριο μας, τό όποιο κατασκευάστηκε υπό μορφή άρχαίας κατακόμβης. Ώς γνωστόν, οί κατακόμβες ήταν τά κοιμητήρια τών

πρώτων χριστιανών, δηλαδή οί χώροι όπου έθαβαν τούς νεκρούς τους, τούς μάρτυρες τών πρώτων χριστιανικών χρόνων πού κατά χιλιάδες υπέστησαν τά πιό φριχτά μαρτύρια έως θανάτου για τήν άγάπη του Χριστού.

Οί μοναχές δούλεψαν άρεκέτα και σκληρά, διότι ό χώρος δέν μπορούσε νά δημιουργηθεί χωρίς τήν απαραίτητη μελέτη ως πρώτο βήμα. Κατόπιν άκολούθησε ή προσεκτική, βήμα-βήμα, συλλογή τών στοιχείων πού θά αποτελούσαν τόν διάκοσμο τών κατακομβών, συγκεντρώνοντας τά απαραίτητα πρωτοχριστιανικά σύμβολα και παράλληλα άρχίζοντας τήν άγιογράφιση τής κατακόμβης με τοι-

χογραφίες από τή θεματογραφία πού ἀγαποῦσαν νά ζωγραφίζουν καί οἱ πρῶτοι χριστιανοί.

Ἐκτός ἀπό τό κοιμητήριο τῆς Μονῆς, ἡ δημιουργία τῶν Κατακομβῶν εἶναι μιά πνευματική προσφορά στόν κόσμο, γιατί οἱ μοναχές θελήσαμε νά ἀναβιώσουμε στίς καρδιές μας καί στίς καρδιές ὄλων ὄσων ἐπισκέπτονται τίς κατακόμβες, τή ζωή τῶν πρῶτων χριστιανῶν.

Στό τέλος τῆς διαδρομῆς μας μέσα στίς κατακόμβες, ἡ βαριά πέτρινη πόρτα κλείνει πίσω μας, ἀλλά ἡ καρδιά ἀκόμα καί ἡ δική μας πού θεωρητικά θά ἔπρεπε νά ἔχει ἐξοικειωθεί μέ τόν χώρο, μένει μέ μιά ἔντονη συγκίνηση, μέ μιά εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Θεό γι' αὐτό πού εἴμαστε, ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί μέ τό ζῆλο προπαντός νά μοιάσουμε στούς μάρτυρες, πού

κυνηγημένοι, διωγμένοι, κακονχοῦμενοι, πολεμούμενοι μέ ἀκατανόμαστους καί ἀφάνταστους διωγμούς καί θανατώσεις, ὑπέμειναν, ἄντεξαν, μαρτύρησαν μέ χαρά γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Στό Μοναστήρι μας φυλάσσεται ὡς ἱερό κειμήλιο τεμάχιο τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ προστάτου μας

Ἁγίου Νεκταρίου τό ὁποῖο προσέφερεε στήν ἱερά Μονή μας ὡς εὐλογία ὁ Μακαριστός Μητροπολίτης Σουδάν Τίτος. Ἐπίσης ἔχουμε εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πού ἀγιογράφησε ὁ κατά σάρκα ἀνεψιός του καί βαπτισμιός του, Ἀναστάσιος Κεφαλᾶς καί ὁ ὁποῖος ἔδωσε στήν Ἱερά Μονή μας μαζί μέ ἄλλα κειμήλια τοῦ Ἁγίου μας. Ἡ Ἱερά Μονή μας πανηγυρίζει στίς 9 Νοεμβρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καί στίς 28 Αὐγούστου μνήμη τοῦ Ἁγίου Φανουρίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίς 9 Νοεμβρίου, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, πλῆθος κόσμου συρρέει στό Μοναστήρι μας γιά νά προσκυνήσει τό Ἅγιο λείψανο καί τήν εἰκόνα τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγίου μας.

ΕΥΔΟΚΙΑ: ἡ ἅγια τῆς μεγάλης μετάνοιας...

1η Μαρτίου,

μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Κατά τοὺς χρόνους τοῦ βασιλιᾶ Τραϊανοῦ (98-117 μ.Χ.), ἔζησε στήν Ἡλιούπολη, στήν ἐπαρχία τῆς Λιβανησίας τῆς Φοινίκης, ἡ **Εὐδοκία**, Σαμαρειτίδα κατὰ τό γένος. Ἦταν πάρα πολύ ὁμορφη, γι' αὐτό κίωλας τό λόγο, ἐξέκλινε ἀπό μικρή στήν πορνεία, γιατί πολλές φορές εἶναι δύσκολο νά συμβαδίξει ἡ ὁμορφιά τοῦ σώματος μέ τή σεμνότητα. Κάθε ἡμέρα, τήν ἐπισκέπτονταν πάρα πολλοί γιά νά ἐκτελέσουν τήν ἐπιθυμία τους, καί ὄχι μόνο ἀπό ἐκείνη τή χώρα, ἀλλά καί ἀπό ἄλλες πολλές, ἔσοδώντας πολλά χρήματα πρός χάρη τῆς. Ἔτσι, ἡ Εὐδοκία, εἶχε συγκεντρώσει ἄπειρο πλοῦτο ζώντας ἁμαρτωλή ζωή καί φυσικά δέν φρόντιζε γιά τήν μέλλουσα ζωή, οὔτε σκεφόταν τί γίνεται μετά τόν θάνατο. Ἐπειδή ὁμως ὁ καλός βοσκός ψάχνει γιά τό ἀπολωλός πρόβατο, ἔφθασε καί γι' αὐτή ὁ καιρός τῆς ψυχικῆς τῆς γιαιτρείας μέ τόν ἐξῆς τρόπο:

Ενας μοναχός εὐσεβής, πηγαίνοντας πρός τήν Σπατρίδα του, ἔμεινε σέ κάποιο σπίτι κοντά στής Εὐδοκίας. Κάνοντας λοιπόν τήν καθημερινή του βραδυνή μελέτη, καί διαβάζοντας τά σχετικά μέ τήν Κρίση, τήν κόλαση τῶν ἁμαρτωλῶν, καί τήν ἀνταπόδοση τῶν δικαίων, ἔτυχε καί τά ἄκουσε ἡ Εὐδοκία ὄλα τή νύχτα, ἀπό ἓνα παράθυρο καί τόσο πολύ ἤρθε σέ κατάνυξη, πού ἔτρεχαν σάν ποτάμι τά δάκρυά τῆς, σκεπτόμενη τίς ἁμαρτίες τῆς. Ὄταν ξημέρωσε, προσκάλισε τόν μοναχό νά τῆς ἐξηγήσει ὄλα αὐτά τά ὅποια ἄκουγε νά διαβάζει ὄλο τό βράδυ. Ὁ μοναχός τήν παρότρυνε νά βαπτιστεῖ χριστιανή καί νά σκορπίσει σωστά, ἐκείνον τόν πλοῦτο τόν ὅποιο

κακῶς ἀπέκτησε, νά τόν μοιράσει μετά χαρῆς σέ φτωχοῦς καί τότε ὁ Πανάγαθος Θεός θά τήν ἀνταμείψει, ἀντί γι' αὐτή τήν πρόσκαιρη ζωή, μέ πλοῦτο αἶγλο καί αἰώνια ζωή...

Στό μόνο στό ὅποιο εἶχε ἐνδοιασμούς ἡ Ἁγία εἶναι στό ὅτι ἦταν πολύ καλομαθημένη, χει-

αζόταν κάποιο πνευματικό οδηγό και βασικά ήθελε να βεβαιωθεί για τὸ ἄν αὐτὰ πού τῆς εἶπε ὁ μοναχὸς ἦταν ἀληθινά. Ὁ μοναχὸς τὴ συμβούλευσε νὰ προσευχηθεῖ στὸ Θεὸ γιὰ μίαν ἐβδομάδα μὲ νηστεία, γιὰ νὰ τῆς δείξει τὸ θέλημά Του. Ἡ Εὐδοκία ἀκολούθησε πιστὰ τὶς ἐντολὲς τοῦ μοναχοῦ. Ἀφοῦ πέρασε μίαν ἐβδομάδα καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ κελλί, τὴ ρώτησε ὁ μοναχὸς ἕαν ὁ Θεὸς τῆς εἰδείξε κάποιο σημεῖο Του. Αὐτὴ τότε τοῦ ἀπάντησε, ὅτι καθὼς προσευχόταν μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ἐνθυμούμενη τὶς ἁμαρτίες τῆς, εἶδε πρὶν ξημερώσει, φῶς τεράστιο πάνω ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ ἕναν λαμπερὸ νέο, ὁ ὁποῖος τὴν ἀρπάζε καὶ τὴν ἀνέβασε στὸν οὐρανό. Ἐκεῖ εἶδε ἀπειροὺς λευκοφόρους μὲ τὴν ἴδια ἀστροφατερὴ μορφή, οἱ ὁποῖοι τὴν ὑποδέχθηκαν μὲ μεγάλη χαρὰ. Καθὼς ἔμπαινε σ' αὐτὸ τὸ ἀπερίγραπτο φῶς, φάνηκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα ἕνας μεγάλος καὶ ἄσχημος γίγαντας, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τῆς ἔτριξε τὰ δόντια του, φώναζε τόσο δυνατὰ, ὥστε ὅλος ὁ τόπος σειόταν. Ἄρχισε λοιπὸν σὲ κάποια στιγμή νὰ φιλονικεῖ μὲ τὸν ὁδηγὸ τῆς, τὸν ἀρχάγγελο Μιχαὴλ καὶ νὰ τοῦ λέει ὅτι ἕαν σώσει αὐτὴ, ἢ ὁποῖα μίανε τόσους ἀνθρώπους μὲ τὶς ἀσωτίες τῆς, θὰ πρέπει νὰ σωθοῦν καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν κάνει ἄσχημες καὶ ἄδικες πράξεις. Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμή, ἀκούστηκε γλυκεῖα φωνὴ ἐξ' οὐρανοῦ, ἢ ὁποῖα ἔλεγε: “Ἐτσι θέλησε ὁ Θεὸς γιὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, νὰ ὑποδέχεται τοὺς μετανοημένους σὰν εὐσπλαχνος πού εἶναι καὶ νὰ τοὺς ὀδηγεῖ στὴν αἰώνιο ζωὴ. Αὐτὰ εἶπε ὁ Ἄγγελος, τὴν σφράγισε τρεῖς φορὲς καὶ ἔφυγε πρὸς τὸν οὐρανό.

Ο μοναχὸς ἀφοῦ ἄκουσε ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμαστά, τὴν διαβεβαίωσε ὅτι αὐτὸ ἦταν σημάδι ἀπὸ τὸν Θεό. Τῆς ἔδωσε κουράγιο, τὴν προέτρεψε νὰ πενήσει γιὰ τὶς ἁμαρτίες τῆς, τὴν βοήθησε νὰ μοιράσει τὴν ἀπειρη περιουσία τῆς, τὴν ἔστειλε στὸν Ἐπίσκοπο τῆς πόλης γιὰ νὰ τὴν βαπτίσει καὶ στὸ τέλος τὴν ὀδήγησε στὸ γυναικεῖο μοναστήρι, τὸ ὁποῖο εἶχε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψή του. Ἡ Εὐδοκία ἀγωνιζόταν τὸν καλὸν ἀγῶνα περισσότερο ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες μοναχές. Ἐτσι, ὅταν κοιμήθηκε ἡ Γερόντισσα τῆς Μονῆς, μὲ θεῖα ὑπόδειξη, ὅλες ψήφισαν τὴν Εὐδοκία γιὰ Γερόντισσα, ἢ ὁποῖα μὲ τὴν ἁγία πολιτεία τῆς εἶχε ὑποστῆ πραγματικὰ “θεῖα ἀλλοίωση”. Ἐτσι διῆλθε τὸν ἐπίγειο βίος τῆς, τελώντας ἄπειρα

θαύματα ἀκόμα καὶ ὅταν ἦταν στὴ ζωὴ.

Οταν ἠγεμόνας ἦταν στὴν Ἡλιούπολη ὁ Αὐρηλιανὸς κάποιοι ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἐραστὲς τῆς Εὐδοκίας πού ἄκουσαν ὅτι πίστεψε στὸ Χριστὸ καὶ μονάζει σὲ μοναστήρι, ἔστειλαν μίαν ψευδῆ ἀναφορά στὸν βασιλέα καὶ τὴν κατηγορήσαν, ὅτι ἔκλεψε βασιλικά χρήματα καὶ μὲ αὐτὰ χτίζει μοναστήρια στὴν ἔρημο. Ὁ ἠγεμόνας τότε κίνησε διωγμὸ καὶ ἔστειλε τριακόσιους στρατιῶτες μ' ἕναν ἄρχοντα γιὰ νὰ τὴν πάρουν ἀπὸ τὴ Μονὴ βιαίως μαζί μὲ τὰ χρήματα. Ἐπὶ τρία ἡμερὸνυχτα προσπαθοῦσαν νὰ μποῦν στὴ Μονὴ, ἀλλὰ μίαν ἀόρατη δύναμη τοὺς ἐμπόδιζε καὶ τρεῖς ἡμέρες μετὰ, κάποια ἀόρατη θανάσιμη πνοὴ τοὺς ἐθανάτωσε καὶ ξεψύχησαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄρχοντα καὶ τρεῖς στρατιῶτες, πού ἔφεραν καὶ τὸ μήνυμα στὸ βασιλέα γιὰ τὸ γεγονός. Τότε, ὁ ἴδιος ὁ γιὸς τοῦ βασιλιᾶ, κίνησε ἐναντίον τῆς ἁγίας, ἀλλὰ καθὼς πήγαινε ἐφιππος στὸ Μοναστήρι, ἔπεσε καὶ χτύπησε θανάσιμα. Τότε ὁ βασιλιᾶς ἔστειλε γράμμα στὴν ἁγία, ἢ ὁποῖα μετὰ ἀπὸ προσευχὴ ἀνέστησε, ὄχι μόνον τὸ γιὸ τοῦ βασιλιᾶ, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς στρατιῶτες πού εἶχαν αἰφνίδια πεθάνει ἐνῶ πήγαιναν νὰ συλλάβουν τὴν ἁγία. Τότε ὅλοι οἱ παρόντες, μαζί καὶ ὁ βασιλιᾶς πίστεψαν ὅτι ὁ Θεὸς τῆς χριστιανῆς Εὐδοκίας εἶναι Μέγας καὶ Ἀληθινός.

Κατόπιν, στὴν Ἡλιούπολη, ἔγινε ἠγεμόνας ἕνας εἰδωλολάτρης ὀνόματι Διογένης, ὁ ὁποῖος βασάνισε τὴν ἁγία, ἀλλὰ κατὰ τὰ βασιανιστήρια ἔγιναν τόσα πολλὰ θαύματα πού καὶ αὐτὸς τελικὰ πίστεψε στὸν ἀληθινὸ Θεό. Ἀφοῦ ἔζησε ὁ ἠγεμόνας θεάρεστη ζωὴ, ἀνέβηκε στὸ ἄξιωμα κάποιος Βικέντιος, πολὺ σκληρὸς μὲ τοὺς Χριστιανούς. Αὐτὸς, γνωρίζοντας ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ σταματήσει τὴν Ἁγία μὲ ἄλλον τρόπο, ἔστειλε στρατιῶτες καὶ ἔκοψαν τὴν ὄσια τῆς κεφαλὴ, τὴν 1η τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Ετσι, ἡ Ἁγία, ἀφοῦ τελείωσε τὸν δρόμο τοῦ Ἐμαρτυρίου τῆς, τὸ μὲν πνεῦμα τῆς ἀπῆλθε στὰ οὐράνια, τὸ δὲ τίμιο καὶ πάνσεπτο λείψανό τῆς ἔμεινε στὴν γῆ, τελώντας τὰ μετὰ θάνατον θαύματα, χάρις τὴν ὁποῖα ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ τὴ θερμὴ τῆς μετάνοια. Ἄς ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς τέτοιας εἰλικρινοῦς καὶ μεγάλης μετάνοιας μὲ τὶς προσβείες τῆς. Ἀμήν.

Ἐμεῖς & ὁ Καρνάβαλος

Σκέψεις από μία φοιτήτρια...

Περπατῶ στά πλακιώτικα δρομάκια. Μιά παρέα προσπερνᾶ μέσα σέ γέλια καί φωνές, ὄλοι τους μασκαρεμένοι. Ἀπό μικρή εἶχα συνδυάσει τό Τριώδιο μέ μασκαρέματα, γλέντια, φάρσες... Μά φέτος ἤμουν ἀποφασισμένη ν' ἀναζητήσω καί νά μάθω τί σημαίνει ἄραγε γιά μᾶς τούς Χριστιανούς τό Τριώδιο. Ἡ ἀναζήτησή μου βέβαια ἄρχισε σέ ἀντίστροφη πορεία ἀπό αὐτή τῶν σημερινῶν ἡμερῶν. Ἀπό τόν πιό μικρό μέχρι τόν πιό μεγάλο ἔβλεπα ἕναν ἀνταγωνισμό γιά τήν καλύτερη ἢ τήν πιό πρωτότυπη φορεσιά ἢ μάσκα. Ὅσο ὁμως οἱ γύρω μου ξεφαντώνουν, ἐγώ εἶχα τήν περιέργεια νά μάθω ποῦ ἔχουν τίς ρίζες τους τά καρναβάλια καί ὁ προβληματισμός μου μέ ὀδήγησε στήν ἀρχαιότητα. Ἔμαθα λοιπόν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι διοργάνωναν γιορτές πού ἔπαιρναν ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις, πρὸς τιμή τοῦ Διόνυσου καί τῆς Ἀφροδίτης. Οἱ εἰδωλολάτρες ντύνονταν μασκαράδες, φοροῦσαν μάσκες

στό πρόσωπο, χόρευαν, μεθοῦσαν, τραγουδοῦσαν, ἔπαιζαν μουσικά ὄργανα καί ἐνώνονταν ὄλοι μαζί σέ ὑπαίθριες εἰδωλολατρικές πομπές καί ἔτσι διέσχισαν ὅλη τήν πόλη μέ ἀρχηγό τόν καρναβάλο... Κάτι παρόμοιο πού γίνεται καί σήμερα. Ἔμαθα ἐπίσης ὅτι σέ μιὰ τέτοια γιορτή στήν Ἔφεσο μαρτύρησε μέ τό αἷμα του καί μέ τή ζωή του ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, πού ἦταν ἐκεῖ τότε Ἐπίσκοπος.

Γεννήθηκε στά Λύστρα τῆς Λυκαονίας καί ἀπό μικρός ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα. Στόν Τιμόθεο ἀναγνωρίζουν ὄλοι τό παιδί τοῦ Θεοῦ, χαριτωμένο, ἀγνό, σεμνό, μεγαλωμένο μέ τά γράμματα τῆς πίστεως. Ἡ μητέρα του Εὐνίκη καί ἡ γιαγιά του Λαῖδα ἔχουν γεμίσει τήν εὐαίσθητη ψυχή τοῦ μικροῦ μέ τήν προσδοκία τοῦ λυτρωτῆ Μεσσία. Συχνά ρωτοῦσε: “Μητέρα πότε θά ἔρθει ὁ Μεσσίας; Τή μελαγχολία τῆς προσδοκίας αὐτῆς σπάει ἡ εἶδηση πού φέρνει κάποιος Ἑβραῖος: Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος θά κηρύξει στήν πόλη τους. Ὁ νεαρός Τιμόθεος παρακολουθεῖ τά κηρύγματά του. Ἡ σίθα ἀναψε στήν

Ο Ἐπίσκοπος Τιμόθεος σάν γνήσιος χριστιανός δέν μποροῦσε ν' ἀνεχθεῖ τίς ἀσχήμιες καί τά ἔκτροπα, μπαίνει μπροστά στόν Καρνάβαλο καί σάν γνήσιος ποιμένας στέκεται φραγμός μπροστά στήν πομπή...
... Σέ λίγο, λιγοστοί χριστιανοί καί ὁ Ἐπίσκοπός τους βρίσκονται θανάσιμα χτυπημένοι στό χῶμα, ἀφήνοντας ἐκεῖ στό δρόμο τήν τελευταία τους πνοή, ἀνυποχώρητοι ὅμως στόν ἀγῶνα κατά τῆς εἰδωλολατρείας,

ψυχῆ του. Ἡ ἐπιθυμία νά μάθει περισσότερα φούντωσε καί περιμένει, ὅπως τό χωράφι τήν πρώτη βροχή, μέ λαχτάρα τήν δεύτερη συνάντησή του μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο.

Η συνάντηση αὐτή δέν ἄργησε νά ἔρθει καί εἶναι καθοριστική γιά τήν πορεία τοῦ νεαροῦ χριστιανοῦ. Συναντᾷ τόν Παῦλο στά Λύστρα τό 49 μ. Χ. καί τοῦ ζητᾷ νά τόν πάρει μαζί του. Ὁ Παῦλος συγκινεῖται καί γράφει στήν ἐπιστολή του πρὸς Φιλίππους (Β'22) ὅτι “ὅπως παιδί γιά τόν πατέρα, στάθηκε μαζί μου γιά τό Εὐαγγέλιο”. Ὁ Τιμόθεος, ἀφοῦ συνάντησε τήν Ἀλήθεια τήν κάνει ζωή, πράξη, βίωμα. Ἀκολουθεῖ πιστά τόν Παῦλο παντοῦ στούς Φιλίππους, στή Θεσσαλονίκη, στήν Κόρινθο, στά Ἱεροσόλυμα, στή Ρώμη, μαζί του παντοῦ, διωγμοί, μαρτύρια, φυλακίσεις, στήριγμα τοῦ διδασκάλου ἀκλόνητο. Μέ τήν ἄριστη ἑλληνική μόρφωσή του, ἔφτασε νά γίνει πολύτιμος γραμματέας τοῦ Παύλου. Κυρίως ὅμως ἀναδείχθηκε ἄριστο πνευματικό του παιδί. Ὅμως οἱ ἀνάγκες τῆς ἐκκλησίας ἀναγκάζουν τους δύο ἄνδρες νά χωριστοῦν. Ὁ Ἄπ. Παῦλος χειροτονεῖ τόν Τιμόθεο πρεσβύτερο καί ἀργότερα κατά τή διάρκεια τῆς τέταρτης περιοδείας του, τόν χειροτονεῖ Ἐπίσκοπο Ἐφέσου. Δέν τό ξεχνᾷ ὅμως, οὔτε τόν ἐγκαταλείπει, ἀλλά τοῦ στέλνει δύο ἐπιστολές γιά νά τόν συμβουλέψει καί γιά νά τόν στηρίξει στό ἔργο του. Μάλιστα τήν δεύτερη, τήν γράφει ἀπό τήν φυλακή: “Παιδί μου Τιμόθεε, εἶσαι στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. Θά κατοπαθήσεις κι ἐσύ γιά τόν Χριστό

ὅπως κι ἐγώ. Μὴν ἀφήσεις παιδί μου τό κακό, ἀλλά νά τό ἐλέγχεις ὅταν γίνεται δημόσια”. Ὅταν λοιπόν στήν Ἔφεσο, πολλά χρόνια πρὶν, τέτοιες μέρες, γιόρταζαν τὶς εἰδωλολατρικὲς γιορτὲς τοῦ Διόνυσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ὁ Ἐπίσκοπος Τιμόθεος, μὴ μπορῶντας ν’ ἀνεχθεῖ σάν χριστιανὸς τὶς ἀσχήμιες καὶ τὰ ἔκτροπα, μπαίνει μπροστά στὸν Καρνάβαλο καὶ σάν γνήσιος ποιμένας στέκεται φραγμὸς μπροστά στήν πομπή. Καλεῖ ὅλους σέ μετάνοια, ἀλλά ἐκεῖνοι μεθυσμένοι ὅπως εἶναι, σέ μιὰ πραγματικὴ μάχη σῶμα μέ σῶμα, τοῦ ἐπιτέθηκαν καὶ ἤρθε ἀντιμέτωπος μέ ἐκεῖνο τό φανατισμένο πλῆθος, πού τόν λιθοβόλησε καὶ τόν ξυλοκόπησε μέ ἀπίστευτη ἀγριότητα. Σέ λίγο, λιγοστοὶ χριστιανοὶ καὶ ὁ Ἐπίσκοπός τους βρίσκονται θανάσιμα χτυπημένοι στό γῆμα, ἀφήνοντας ἐκεῖ, στό δρόμο, τὴν τελευταία τους πνοή, ἀνυποχώρητοι ὅμως στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς εἰδωλολατρείας.

Τὸ ἱερό του λείψανο ἐνταφιάστηκε ἀπὸ τοὺς χριστιανούς καὶ ἀργότερα μεταφέρθηκε στό ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, στήν Κωνσταντινούπολη, ὅπου τοποθετήθηκε κάτω ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα, μαζί μέ τὰ ἱερά λείψανα τῶν ἀποστόλων Ἀνδρέα καὶ Λουκᾶ... Ἦταν 22 Ἰανουαρίου, ὅταν ὁ μαχητὴς τῆς Ἀλήθειας θυσίασε τὴ ζωὴ του γι’ Αὐτὴ καὶ ἀναδείχθηκε ἄξιος μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου του, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀφηγῶντας ἀκόμα καὶ τὸν θάνατο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἑσταυρωμένου.

Καὶ οἱ σκέψεις μου εἶναι σ’ ἐκεῖνον τὸν

ἅγιο αὐτὲς τὶς μέρες καὶ ἀναρωτιέμαι ἂν μποροῦμε ν’ ἀκολουθοῦμε ἕναν καρνάβαλο πού δὲν δίστασε νά σκοτώσει ἕναν ἅγιο. Κάποιος ἴσως πεῖ, ὅτι ...μὰ εἶναι ἀποκριά”. Ἀποκριά, ὅμως, δὲν σημαίνει γλέντια καὶ διασκεδάσεις, καρναβάλια καὶ μασκαρέματα. Ἀποκριά σημαίνει ἀποχὴ ἀπὸ τό κρέας, ὅπως τό λέει καὶ ἡ λέξη, γιατί ἀρχίζει σέ λίγες ἡμέρες, ἢ περίοδος τῆς μεγάλης πένθιμης νηστείας. Σέ λίγες μέρες θ’ ἀρχίσει ἡ πορεία τοῦ Χριστοῦ μας πρὸς τὸν Γολγοθᾶ καὶ τὴ Σταύρωση. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά θανατωθεῖ κι ἐμεῖς μετατρέψαμε τὴν Ἀποκριά σέ περίοδο σαρκολατρείας καὶ συμμετέχουμε σ’ ἕνα εἰδωλολατρικὸ κατασκευάσμα χωρὶς τύψεις, ἀναπαυμένοι στήν παχυλὴ μας, ἀλλὰ ὄχι δικαιολογημένη ἄγνοια. Ἀντὶ νά ἐτοιμαζόμαστε γιὰ τὴν πένθιμη περίοδο πού θά διανύσουμε σέ λίγες μέρες, τρέχουμε μέ διπλὸ μάλιστα προσωπεῖο (καὶ αὐτὸ τοῦ καρναβάλου καὶ αὐτὸ τοῦ ψεύτικου χριστιανοῦ), νά δώσουμε μιὰ μαρτυρία κάθε ἄλλο παρὰ χριστιανικὴ.

Αν ὁ θάνατος χτυποῦσε τὴν πόρτα μας, καμμία διάθεση δὲν θά εἶχαμε γιὰ γλέντια καὶ διασκεδάσεις. Τί κάνουμε ὅμως ὅταν ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ὀδηγεῖται ἐκούσια στό θάνατο γιὰ μᾶς; Ἀλλὰ μήπως μιὰ τέτοια στάση ταιριάζει σέ χριστιανούς; Ἐνῶ θαυμάζουμε τὴν σταθερότητα ἑνὸς βράχου, οἱ ἴδιοι εἴμαστε χαλίγια, στό ἔλεος ἑνὸς χειμάρο, πού εἶναι γεγονός ὅμως, ὅτι μόνον τοὺς βράχους δὲν λυγᾷει...

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἐγώ Πατήρ, ἐγώ
Νυμφίος, ἐγώ Οἰκία,
ἐγώ Τροφεύς, ἐγώ
Ρίζα, ἐγώ Θεμέλιος.
Πᾶν ὅπερ ἄν θέλῃς ἐγώ.
Μιδενός ἄν θέλῃς ἐγώ.
Ἐγώ δουλεύσω.

Ἦλθον γάρ διακονῆσαι,
οὐ διακονηθῆναι.

Ἐγώ καί φίλος
καί ξένος καί κεφαλή
καί ἀδελφός καί ἀδελ-
φή καί μήτηρ. **Πάντα
ἐγώ.**

Μόνον οἰκείως ἔχε πρὸς
ἐμέ. Ἐγώ πένης διὰ σέ
καί ἀλίτης διὰ σέ,
ἐπὶ σταυροῦ διὰ σέ,
ἐπὶ τάφου διὰ σέ,
ἄνω ὑπὲρ σοῦ
ἐντυχάνω τῷ Πατρὶ.

Κάτω ὑπὲρ σοῦ
πρεσβευτὴς παραγέγονα
παρὰ τοῦ Πατρὸς. Πά-
ντα μοι σύ
καί ἀδελφός
καί συγκληρονόμος
καί φίλος καί μέλος.

Τί πλέον θέλεις;

Ἐκ τοῦ ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς μας.

Εὐλαβικό ἀφιέρωμα
στήν πρώτη ἐκδημήσασα μοναχή
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

*Μοναχή
Ὀλυμπιάδα*

Ἡ στήλη αὐτή μέ τόν τίτλο “Μοναδικές Ἐμπειρίες” δημιουργήθηκε γιά νά φιλοξενεῖ μορφές, μοναχῶν καί λαϊκῶν, πού ἔζησαν καί ἀγωνίστηκαν κατά Χριστόν, ὄχι μόνο στήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί ὅπου ἄλλοῦ ἀνά τόν κόσμον βρήκαμε τέτοιες μορφές. Τό πρῶτο μας ἀφιέρωμα σ’ αὐτές τίς μορφές ἐπιλέξαμε νά εἶναι στήν Γερόντισσα Ὀλυμπιάδα πού ἦταν καί ἡ πρώτη Ἡγουμένη τῆς Μονῆς μας καί κοιμήθηκε πρίν δύομισυ περίπου χρόνια, τόν Αὐγούστο τοῦ 2001...

Η Μοναχή Ὀλυμπιάδα, κατά κόσμον Κανέλλα Φρέντζου, γεννήθηκε στήν Τρίπολη τό 1917 καί κοιμήθηκε στίς 21

Αὐγούστου τοῦ ἔτους 2001 στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Νεκταρίου Δωρίδος, ὅπου καί διετέλεσε ἡ πρώτη Ἡγουμένη τῆς Μονῆς, ὅταν τό 1991 πρωτοξεκίνησε τήν ἀνέγερσή της ἐκ τοῦ μηδενός.

Σέ όλη της τήν ζωή, από παι-
δί άκόμα, ήταν προικισμένη
μέ πολλά καί σπάνια χαρί-
σματα καί κυρίως μέ τήν
άγάπη καί τήν έλεημοσύνη.

Στήν Τρίπολη όπου ζούσε, ήταν παρά-
δειγμα σωφροσύνης καί από πολύ μι-
κρή δέν έλειψε ποτέ από τήν εκκλησία,
ένω όλοι οί φτωχοί, οί άνήμποροι καί
οί κατατρεγμένοι, οί χήρες, τά όρφανά,
τήν είχαν παρηγοριά πνευματική, αλλά
καί τόν άνθρωπο πού ούσιαστικά τούς
συντηρούσε καί τούς βοηθούσε σέ ό,τι
είχαν ανάγκη. Άν καί δέν ήταν άκόμη
μοναχή, ώστόσο τελούσε τά πνευματι-
κά της καθήκοντα μέ πόθο καί ζήλο γιά
τό Θεό, αλλά καί μέ τήν άκρίβεια πού
τής είχε ύποδείξει ο θεϊός της, άδελφός
του πατέρα της, Άγιορείτης Μοναχός
Άβέρκιος, ο κομπολογάς, όπως ήταν
γνωστός στό Όρος. Μελετούσε ώρες
πολλές όταν δέν διακονούσε τούς αγα-
πημένους της φτωχούς καί άνήμπο-
ρους καί κρατούσε πολύτιμες γι' αυτήν
σημειώσεις από πνευματικές νουθε-
σίες, τίς όποίες όλο γύριζε πίσω γιά νά
διαβάσει ξανά καί ξανά, μή χορταίνο-
ντας μέχρι τά βαθιιά της γεράματα τά
θειά λόγια. Γιά πνευματικό της πατέρα
είχε τόν π. Δημήτριο Παπαντώνη (τόν
όποιο είχε πνευματικό ο μεγάλος κή-
ρυκας Δημήτρης Παναγόπουλος), πού
τόν άκολουθούσε παντού σάν πιστή
διακόνισσα καί του έκανε τελεία ύπα-
κοή. Καί όπως από χρόνια όνειρευό-
ταν, τό 1992 άξιώθηκε νά λάβει τό Μέ-

γα και Ἀγγελικό Σχήμα και νά πάρει τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Ὀλυμπιάδος, τήν ὁποία τόσο πολύ ἀγαποῦσε και εὐλαβεῖτο. Ἀπό τήν ἡμέρα πού ἔγινε μοναχή, μέχρι τήν κοίμησή της, ἔζησε μέσα στήν ἀδιάλειπτη προσευχή, τήν ὁποία ἀκούγαμε νά ψιθυρίζει ἀκόμα και στόν ὕπνο της. "Ὅταν μετά τῆς λέγαμε ὅτι ἔλεγε τήν εὐχή "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν μέ" στόν ὕπνο της, ἐκείνη μέ τήν ἀγνότητα και τήν ταπεινότητά της, τό θεωροῦσε κάτι αὐτονόητο και μᾶς ἀπαντοῦσε ὅτι ἀκόμα και τήν ὥρα πού σᾶς μιλω, νιώθω τήν εὐχή νά χτυπᾶ μαζί μέ τήν καρδιά μου".

Παρά τά γεράματά της, ἀφοῦ ἦταν πλέον 84 ἐτῶν, στεκόταν ἀκούραστη ὀρθια στήν ἐκκλησία πού πρώτη πήγαινε γιά τήν Ἀκολουθία και τελευταία ἔμενε, προσπαθώντας νά κάνει ὅσες μετάνοιες μπορούσε περισσότερες, κρυφά ἀπό ἐμᾶς πού τήν προστατεύαμε και τῆς λέγαμε συνεχῶς νά ξεκουράζεται.

Εἶχε βέβαια διατηρήσει τήν ὁμορφη συνήθειά της νά διαβάξει ὠρες ἀτέλειωτες, εἰδικά τήν Ἁγία Γραφή τήν ὁποία εἶχε ὅλη μουσκέψει μέ τά δάκρυά της. Καί ἐπειδή ἔνοιωθε ὅτι ἦταν ἡ μόνη πού δέν κάνει κάποια ἔργασία, ἔτρεχε ὅλες μας νά μᾶς βοηθήσει και νά μᾶς πάρει τή δουλειά ἀπό τά χέρια, γιατί ἦταν πολύ δημιουργική και δραστήρια. Συχνά δάκρυζε και μᾶς ἔλεγε ὅτι ἐκείνη ξεκουράζεται, ἐνῶ ἐμεῖς κάνουμε τόσες δουλειές. Ἀλλά ἐμεῖς, ξέροντας τήν παρησία της στόν Θεό, τήν ἀγνή της καρδιά, τούς πνευματικούς της κόπους, τήν προτρέπαμε νά προσεύχεται γιά ἐμᾶς και αὐτό βέβαια ἦταν ἡ πιό πολύτιμη "ἐργασία" πού προσέφερε στό μοναστήρι μας.

Μέ τήν ἀγάπη της σκέπαζε ὅλη τήν Ἀδελφότητα, ἀκόμα και ὅταν γιά λόγους ὑγείας παραιτήθηκε τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης και ὡς ἀπλή μοναχή πλέον συνέχισε τό πνευματικό της ἔργο. "Ὅπως οἱ ἀδελφές, ἀπαρηγόρητες

πλέον μαρτυροῦν γιά τήν γεροντισσοῦλα τους, ὅπως πάντοτε τήν ἀποκαλοῦσαν, εἶχε γιά ὅλους νά πει ἕναν καλό λόγο, κάθε λαϊκό καί κάθε μοναχή πού τήν πλησίαζε, τούς στήριζε καί τούς παρηγοροῦσε μέ τά πνευματικά της λόγια. Μέ τά παιδιά γινόταν κι ἐκείνη παιδί, μέ αὐτόν πού ἔκλαιγε, ἔκλαιγε κι ἐκείνη μαζί του, γι' αὐτόν πού δοκιμαζόταν προσευχόταν μέχρι νά φύγει ὁ πειρασμός, μέ αὐτόν πού χαιρόταν, χαιρόταν κι ἐκείνη μαζί του...

Μία τέτοια λοιπόν ψυχή, πού εἶχε στό στόμα της καί τήν καρδιά της μόνον τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ καί τήν ἀγάπη, πού ἄνοιγε τό στόμα της μόνο γιά νά μιλήσει γιά τά λόγια τοῦ Θεοῦ, πού ἦταν πάντοτε ἐγκρατής καί συντηρητική γιά τόν ἑαυτό της, ἐπιεικής καί καλοκάγαθη γιά κάθε ἄνθρωπο, ἀλλά καί γιά τήν ἀδελφότητά της ἦταν πρότυπο ἀγάπης καί ἀρετῆς, ὁ Θεός τήν χαρίτωσε στήν ζωή, ἀλλά ἔδειξε καί τήν εὐαρέσκειά Του στήν κοίμησή της, ἀφοῦ τό σῶμα της δύο ἡμέρες μετά τήν κοίμησή της παρέμενε εὐλύγιστο, τό πρόσωπό της ἔλαμπε λευκό σάν κρίνο καί ἡ ὄψη της ἦταν γαλήνια λές καί εἶχε μόνο ἀποκοιμηθεῖ.

Τό Μοναστηράκι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου οὐ ἔμεινε ὄρφανό ἐδῶ στή γῆ ἀπό τή γλυκυτάτη μορφή της, ἀλλά βρῆκε ἐκεῖ στόν Οὐρανό μιά μεσίτρια νά στέκει δίπλα στόν Ἅγιο Νεκτάριο καί νά τόν παρακαλεῖ γιά τήν ἀδελφότητά της, πού τόσο ἀγάπησε.

Δύομισυ χρόνια μετά, ἂν καί ἔχει φύγει σωματικῶς, ὁμως εἶναι μαζί μας μέ τίς μεσιτεῖες καί τίς προσευχές της, ὅπως καί τότε... ὅταν ζοῦσε...
Στόν τάφο της προστρέχουμε καθημερινά γιά νά πάρουμε τήν εὐχή της. Πάνω στή μαρμαρίνη πλάκα γράψαμε λίγα λόγια ἀπό καρδιάς:

“Ἐκεῖ ψηλά
στόν οὐρανό ὅπου πετᾷ
ἡ ψυχή σου εὐχου γιά μᾶς
γεροντισσοῦλα μας, ψυχή ἀγνή,
παρηγοριά καί στήριγμά μας.

Καλή ἀντάμωση...”

Λίγα λόγια για τήν ἀγάπη ἀπό ἕναν Ἅγιο...

Πόσο δυνατή εἶναι ἡ ἀγάπη;

“Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης, ὥστε ὄχι μόνον τούς παρόντες καί ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βρίσκονται κοντά μας καί τούς βλέπουμε μέ τά μάτια μας, ἀλλά καί ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βρίσκονται μακριά νά περιλαμβάνει καί νά συνδέει καί νά ἐνάνει καί οὔτε ὁ πολὺς καιρὸς, οὔτε ἡ ἀπόσταση, οὔτε ὁ,τιδήποτε ἄλλο μπορεῖ νά διακόψει τήν ἀγάπη τῆς ψυχῆς. Διότι ἔτσι πρέπει ν’ ἀγαπᾶ ἐκεῖνος πού ἀγαπάει πραγματικά, ὥστε ἐάν καί τήν ζωή του τοῦ ζητήσουν, καί μπορεῖ νά τῆ δώσει νά μὴν διστάσει· γιατί τίποτε δέν εἶναι ἰσάξιο μέ ἕνα γνήσιο φίλο”.

Ποῦ μπορεῖ νά φτάσει ἡ ἀγάπη;

Γνωρίζω ἐγὼ κάποιον, ὁ ὁποῖος, ὅταν παρακαλοῦσε τούς ἁγίους ἄνδρας ὑπὲρ τοῦ φίλου του, πρῶτα τούς παρακαλοῦσε νά εὔχονται ὑπὲρ τοῦ φίλου του καί μετὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου. Γνωρίζω καί τόν Παῦλο, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ἔδινε καί τήν ψυχή του, καί χωρὶς νά τοῦ ζητηθεῖ, καί ὁ ὁποῖος εὐχόταν νά πέσει καί στήν κόλαση ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων πού ἀγαποῦσε... Ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἔδωσε σέ ὄλους μας μία κατοικία, τόν κόσμον, καί ἕνα λυχνάρι, τόν ἥλιο καί

μία σκεπή, τόν οὐρανό, καί ἔστρωσε μία τράπεζα, τῆ γῆ καί δέν ἀρκεῖ νά δείχνουμε μεταξύ μας τήν ἀγάπη πού δείχνει ὁ φίλος πρὸς τόν φίλο, γιατί εἴμαστε κάτι παραπάνω ἀπὸ αὐτό. Εἴμαστε μέλη τοῦ ἰδίου σώματος καί πρέπει μεταξύ μας νά δείχνουμε τήν ἀγάπη πού πρέπει νά ἔχουν τά μέλη μεταξύ τους. Καί ἔτσι δέν θά μπορέσεις νά κατηγορήσεις κανένα, γιατί δέν εἶναι οὔτε συγγενής, οὔτε φίλος σου, ὅμως εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἰδίας φύσεως μέ ἐσένα, ἔχοντας τόν ἴδιον Δεσπότη καί γεννημένος στόν ἴδιο κόσμο...

Όταν κάποιος δέν θέλει νά μέ αγαπά;

...Ἄν θέλει κάποιος ν' ἀπομακρυνθεῖ ἀπό κοντά σου, ἐσύ μὴν ἀποχωριστεῖς, οὔτε νά πεῖς τόν ψυχρό αὐτό λόγο: Ἐάν μέ αγαπά, τόν αγαπῶ κι ἐγώ· ἐάν ὅμως δέν μέ αγαπᾷ ὁ δεξιός ὀφθαλμός μου, τότε τόν βγάξω.

...Ἀκριβῶς, ὅταν ἐκεῖνος δέν θέλει νά σέ αγαπᾷ, τότε ἐσύ νά δείχνεις μεγαλύτερη τήν ἀγάπη γιά νά τόν ἐλκύσεις πρὸς τό μέρος σου, γιατί εἶναι μέλος σου. Τό μέλος ὅταν ἀπό κάποια ἀνάγκη ἀποχωρίζεται ἀπό τό ὑπόλοιπο σῶμα τότε κάνουμε τό πᾶν, ὥστε νά τό ἐνώ-

Πότε μέ αγαπᾷ κάποιος;

... Ἐκεῖνος πού μέ αγαπάει, τότε θά ὁμολογήσω ὅτι πραγματικά μέ αγαπάει ὅταν ὄχι μόνο μέ ἐπαινεῖ, ἀλλά καί μέ προτρύπει νά διορθῶσω τά ἐλαττώματά μου. Γιατί τό νά ἐπαινεῖ κάποιος ἀπλῶς τά πάντα, καί τά κακά καί τά καλά, δέν εἶναι γνώρισμα ἀνθρώπου πού αγαπᾷ, ἀλλά ἀπατεῶνα. Τό νά ἐπαινεῖ ὅμως κάποιος κάτι τό σωστό, νά ἐλέγχει ὅμως σέ κάποιο σφάλμα, αὐτό εἶναι γνώρισμα ἀνθρώπου πού αγαπᾷ καί φροντίζει γιά σένα.

Όταν αγαποῦμε κάποιον πού μᾶς αγαπᾷ, παίρνουμε σάν ἀνταπόδοση τήν ἀγάπη του. Όταν ὅμως αγαποῦμε κάποιον πού δέν μᾶς αγαπᾷ, τήν ἀνταπόδοση θά τήν πάρουμε ἀπό τό Θεό...

σουμε καί πάλι καί μάλιστα τότε καταβάλλουμε περισσότερη φροντίδα γι' αὐτόν τόν σκοπό.

Γιατί καί περισσότερος θά εἶναι ὁ μισθός σου ὅταν ἐλκύσεις πρὸς τό μέρος σου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δέν θέλει νά σ' αγαπᾷ.

Θέλεις νά ἐξυπηρετήσεις τόν τάδε; Δέν σέ ἐμποδίζω, ἀλλά ὄχι γιά νά προξενήσεις λύπη σέ κάποιον ἄλλο. Δέν μᾶς δόθηκαν δάσκαλοι γιά νά ἀντιμαχοῦμε μεταξύ μας, ἀλλά γιά νά γινόμαστε φίλοι μεταξύ μας. Γιά ποιόν λόγο εἶσαι ἕνας; Γιά ποιό λόγο δέν κερδίζεις μέ τό ἔργο σου πολλούς; Γιά ποιόν λόγο νά μὴ γίνεις δημιουργός ἀγάπης; Γιά ποιό λόγο δέν δημιουργεῖς φιλία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἔπαινος τῆς ἀρετῆς;

...Μὴ γίνεσαι κακός μέ τούς πολλούς· δημιουργήσε πρὸς χάριν τοῦ ἑαυτοῦ σου φίλους, πρὶν ἀκόμα ἀποκτήσεις σπίτι, πρὶν ἀποκτήσεις ὁτιδήποτε ἄλλο. Ἐάν ὁ εἰρηνοποιός θεωρεῖται υἱός τοῦ Θεοῦ, πόσο περισσότερο θά θεωρεῖται αὐτός πού δημιουργεῖ φίλους;...

...Ὁ διάβολος μᾶς παρακινεῖ νά γινόμαστε πρὸς ὄλους ἐχθροί, ὁ Θεός ὅμως μᾶς παραγγέλλει νά συμπαθοῦμε καί ν' αγαπᾶμε.

Κι ἂν μέ πληγώνει αὐτός πού μέ αγαπᾷ;

Τόν φίλο καί ὅταν μέ ἐλέγχει τόν θέλω κοντά μου... Ὁ φίλος μου καί ὅταν μέ πληγώνει μοῦ εἶναι ἀγαπητός... **Γιατί περισσότερη ἐμπιστοσύνη ἐμπνέουν τά τραύματα τοῦ φίλου, παρά τά φιλήματα τοῦ ἐχθροῦ...**

Ἀκόμα λοιπόν καί ἂν αὐτός πού σέ αγαπᾷ σέ πληγώσει, θυμός πουθενά δέν ἐμφανίζεται, ἀλλά δάκρυα καί παρακλήσεις... τόσο πολύ ἀπέχει ἐκεῖνος πού αγαπᾷ ἀπό τό νά ἐξοργισθεῖ. Καί ἂν δεῖ αὐτόν πού αγαπᾷ νά διαπράττει κάποιο σφάλμα κλαίει καί λυπᾶται. Ἀλλά αὐτή ἡ λύπη προξενεῖ εὐχαρίστηση. Γιατί καί τά δάκρυα καί ἡ λύπη τῆς ἀγάπης εἶναι πιό γλυκά καί ἀπό κάθε γέλιο καί ἀπό κάθε χαρά.

Δέν ξεκουράζονται τόσο πολύ ἐκεῖνοι πού γελοῦν, ὅσο ἐκεῖνοι πού κλαῖνε ὑπὲρ τῶν φίλων τους...

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Η ΓΥΡΗ και οί ώφέλειές της

Λίγα λόγια για τή Γύρη...

σα, “χτενίζει” τή γύρη από τό σώμα της. Προσθέτει και μία ελάχιστη ποσότητα νέκταρος και μελιού και τήν φυλάει στό “καλαθάκι” που έχει στά πόδια της για νά μπορέσει νά τήν μεταφέρει στην κυψέλη της. Για νά συλλέξουμε εμείς τή γύρη άνώδυνα, έχουμε τοποθετήσει γυρεοπαγίδες στην είσοδο τής κυψέλης και έτσι μπαίνουντας ή μέλισσα στην κυψέλη, περνάει από ένα μικρό άνοιγμα και έτσι πέφτει ένα μικρό μέρος τής γύρης από τά πόδια της στην παγίδα.

ΠΟΥ ΒΟΗΘΑΕΙ

Η γύρη είναι ένα από τά προϊόντα πού συγκεντρώνουν οί μέλισσες από διάφορα λουλούδια, τά όποια επιλέγουν οί ίδιες. Στην επίσκεψή τους στά λουλούδια, μένει ή γύρη σέ σκόνη πάνω στις μέλισσες. Μαζεύοντας όλο και περισσότερη γύρη, ή συλλέκτρια μέλισ-

Ἡ γύρη εἶναι ἡ πλουσιότερη φυσική τροφή σέ πρωτεΐνες, βιταμίνες, ἀπαραιτήτα ἀμινοξέα, ὁρμόνες, ἔνζυμα καί ἄλλα χρήσιμα συστατικά γιά τή διατροφή μας.

Ἔτσι, ἡ γύρη:

Ἀνεβάζει ἀποτελεσματικά τόν σίδηρο καί τόν αἱματοκορίτη.

Βελτιώνει τήν ὄρεξη, γι' αὐτό καί συνίσταται σέ:

-Ἀδυναμία καί γενικότερη ἐξασθένηση τοῦ ὁργανισμοῦ

-Ἀπώλεια βάρους

-Κακό μεταβολισμό

-Ἀπώλεια μνήμης

-Ἐντερικές ἀνωμαλίες

-Νευρασθένειες

Βοηθαί ἀνθρώπους πού ἔχουν ἦπιες ἀλλεργικές ἐκδηλώσεις, ὥστε νά ἀποκτήσουν βαθμιαία ἀνοσοποίηση.

-Βοηθαί στή θεραπεία τῆς φλεγμονῆς τοῦ προστάτη.

-Βοηθαί στή διανοητική λειτουργία, ἐνισχύει τή συστολή τῆς καρδιάς καί ἔχει διουρητική δράση.

-Βοηθαί σέ προβλήματα χοληστερίνης

-Μετριάζει καί περιορίζει σημαντικά τά προβλήματα τῆς ἐμμηνοπάυσης

-Προφυλάσσει τόν ὁργανισμό ἀπό ἐγκεφαλικές αἱμορραγίες

ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΤΑΙ

Η κατανάλωση τῆς γύρης εἶναι καλό νά γίνεται κάθε πρωΐ, λίγο πρὶν τό πρωϊνό, καί ἡ συνιστόμενη ποσότητα εἶναι μία κουταλιά τοῦ γλυκοῦ καθημερινά γιά μία περίπου εβδομάδα. Ἀπό τή δεύτερη εβδομάδα ἀρχίζει ἡ αὐξηση τῆς ποσότητας, ἕως ὅτου φτάσει ἡ καθημερινή δοσολογία νά εἶναι μία κουταλιά τῆς σούπας.

Μπορεῖτε νά τρώτε τή γύρη ὅπως εἶναι σέ ξερή μορφή.

Ὅμως ὑπάρχουν καί ἄλλοι τρόποι γιά ὄσους δέν τούς ἀρέσει ἡ ἔντονη μυρωδιά τῶν λουλουδιῶν πού ἔχει ἡ γύρη.

Μπορεῖτε νά ἀνακατέψετε τή γύρη μέ λίγο γιανούρι ἢ μέλι.

Ἄν θέλετε νά τή διαλύσετε, βάλτε τήν ἀνάλογη ποσότητα γύρης σέ λίγο γάλα, τσάι ἢ χυμό καί ἀφήστε το 10-15 λεπτά γιά νά διαλυθεῖ.

Γιά καλύτερα ἀποτελέσματα δέν θά πρέπει νά διακόπτεται ἡ “θεραπεία” γιά 4-5 μῆνες τουλάχιστον, ἄν καί τά πρῶτα σημάδια βελτίωσης τοῦ ὁργανισμοῦ εἶναι φανερά μετά τόν πρῶτο μῆνα.

Λαμπάδες από κεριΐθρες μέ άγνό μελισσοκέρι

Κάθε χρόνο φτιάχνουμε χειροποίητες λαμπάδες από άγνό κερι μέλισσας και τίς διακοσμοῦμε μέ χειροποίητη ζωγραφική. Εἶναι λαμπάδες πού μπορεῖτε νά κρατήσετε στήν Ἄναστάσιμη λειτουργία τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τό βράδυ, ἀλλά και νά τίς προσφέρετε στήν ἐνορία σας γιά νά ἀναφτοῦν στά κηροπήγια τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Μπορεῖτε νά τίς προμηθευθεῖτε ἀπό τό Μοναστήριμας ὅσα τεμάχια θέλετε βοηθώντας μέ αὐτόν τόν τρόπο και τό ἔργομας.

Λαμπάδες λευκές μέ την εικόνα τῆς Ἀναστάσεως

Παράλληλα μέ τίς λαμπάδες ἀπό κερήθρα μέλισσας, φτιάχνουμε καί λαμπάδες λευκές, μέ τήν εικόνα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας καί εἶναι χειροποίητα διακοσμημένες μέ τό “Χριστός Ἀνέστη”, τοποθετημένες μέσα στά διαφανή κουτιά δώρου.

Γιά **ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΛΑΜΠΑΔΩΝ** ἀπευθυνθεῖτε στό τηλ. 26340-44391
(9.00-2.00 καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

Η εικόνα δέν
είναι μιά
άπλή θρη-
σκευτική
ζωγραφιά
ή ένα έργο τέχνης, αλλά
αποτελεί ένα “μέσο” που
ένώνει τόν πιστό μέ τό
εικονιζόμενο πρόσωπο και
ύψώνει τή διάνοια προσευ-
χόμενη πρός τά Ουράνια...
Πολύ περισσότερο ή κατα-
σκευή τής εικόνας πρέπει
νά γίνεται μέ βαθειά συναί-
σθηση τής ιερότητας του
εικονιζομένου προσώπου
και κυρίως μέ προσευχή.
Η άπεικόνιση των ιερών
προσώπων, του Χριστού,
τής Παναγίας και όλων
των Άγιων τής Έκκλησίας
μας, αποτελεί για έμās τίς
μοναχές ιερό διακόνημα,
τάλαντο δοσμένο από τόν
Κύριο γιατί έχει σχέση
μέ τή προσέγγιση
του πιστού μέ τό θείο.

Τό διακόνημα τής **ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ**

Συνεχίζοντας τήν Μοναστική Παράδοση τής Έκκλησίας μας, άγιο-
γραφοῦμε Βυζαντινές Εικόνες σέ διάφορες διαστάσεις, σέ ξύλο ή
μουσαμά μέ φόντο χρυσό 24 καρατίων, κατόπιν παραγγελίας σας.
Μπορείτε νά παραγγείλετε όποια εικόνα θέλετε, τής Παναγίας,
του Κυρίου μας Ίησού Χριστού ή όποιουδήποτε Άγίου
ή Άγίας τής Έκκλησίας μας.

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

Ἡ παρασκευὴ ἀλλὰ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τὸν Θεὸ εἰς τὸν Ὅποσον πρέπει νὰ προσφέρουμε πάντα τὸ καλύτερο. Γι' αὐτὸ γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τὰ καλύτερα ὕλικά, πρώτης ποιότητος καὶ μὲ τὸν παραδοσιακὸ ἀγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τὸ γνήσιο λιβάνι, ἀλλὰ καὶ μὲ προσευχὴ καὶ προσοχὴ ἡ Ἱερά Μονὴ μας κατασκευάζει γνήσιο θυμιάμα σὲ πολλὰ ἀρώματα:

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΑΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΡΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΒΙΟΛΕΤΤΑ,
ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ ΚΑΙ ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ.**

Τὸ θυμιάμα αὐτὸ τὸ χρησιμοποιοῦμε στὶς ἀκολουθίες μας, ἀλλὰ καὶ τὸ διαθέτουμε στοὺς πιστοὺς πού μᾶς τὸ ζητοῦν καὶ τὸ στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθύνεσθε στὴν Ἱερά Μονὴ μας γιὰ νὰ σᾶς ἀποστείλουμε θυμιάμα.

Βιβλίο ὑπὸ τὸν τίτλο: **“Ὁ Χρυσὸς Μαργαρίτης”**

ΞΕΝΑΓΗΣΗ ΣΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Τὸ βιβλίον αὐτὸ **εἶναι μοναδικὸ στὸ εἶδος του**, γιατί ἀποτελεῖ μιά λεπτομερὴ καὶ ἀναλυτικὴ ξενάγησις σὲ κάθε ἱερό χωρὸ καὶ σὲ κάθε προσκύνημα, ἐκεῖ ὅπου γεννήθηκε, ἔζησε, θαυματουργήσε, ἐκήρυξε, σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς μας. Κανένα ἄλλο βιβλίον δὲν ἔχει μέχρι τώρα ἐκδοθεῖ καὶ τὸ ὅποιο νὰ **περιλαμβάνει ὅλα τὰ μέρη** πού σχετίζονται μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μας, τῶν μαθητῶν Του καὶ τῆς Παναγίας μας. Ἡ ξενάγησις στοὺς Ἁγίους Τόπους μέσα ἀπὸ τὰ προσεγμένα κείμενα τοῦ ἀξιόλογου συγγραφέα Γ. Λαμπρόπουλου καὶ τὸ πλούσιο φωτογραφικὸ ὕλικό γίνεται μὲ ἕνα τρόπο μοναδικὸ καὶ **περιλαμβάνει ἀναφορὲς πού μέχρι τώρα δὲν ἔχουν ἀναφερθεῖ σὲ ἄλλα παρόμοια βιβλία.**

“Ὁ χρυσὸς Μαργαρίτης”, ὅπως τιτλοφορεῖται τὸ μοναδικὸ αὐτὸ βιβλίον θά μᾶς βοηθήσει ν' ἀπολαύσουμε ἕνα ὑπέροχον πνευματικὸ ταξίδι στὴν Ἁγία Γῆ.

Τιμὴ: 6 Εὐρώ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΔΩΡΙΔΟΣ

330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391

(9.00-2.00 τὸ πρωῒ καὶ 6.00-9.00 τὸ ἀπόγευμα)

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ

9 ήμερη προσκυνηματική Έκδρομή στους 'Αγίους Τόπους & Σινά

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ

ΑΠΟ 4 ΜΕΧΡΙ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2004

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

796 ΕΥΡΩ

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ για νέους:

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ
ΜΟΝΗΣ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ
από 14 έως 27 ετών:

650 ΕΥΡΩ

ΓΙΑ ΘΕΣΕΙΣ:

Δηλώστε σύντομα θέσεις στο τουριστικό γραφείο ΚΙΤΣΑΚΗΣ ΤΟΥΡΣ

Βηλαρά 2 (έναντι Ίερου Ναού Άγιου Κωνσταντίνου Όμοιοίας Αθηνών).

Τηλέφωνα: 210 - 52.49.878 και 210-52.49.879

ΦΑΞ 210-52.49.889 Κινητά 6945803949 και 6944320983

Όταν δηλώνετε θέσεις νά τονίζετε στο τουριστικό γραφείο ότι θέλετε νά συμμετέχετε μέ τό γκρούπ του π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη (Παπαροκάδες), διότι υπάρχουν και άλλα γκρούπ πού διοργανώνει τό τουριστικό γραφείο.

**ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΣΤΑ ΕΞΗΣ ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΓ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ:**

τηλ.: 26340 - 44282, 26340 - 44381 fax.: 44390

10.00 π.μ. - 2.00 μ.μ. & 6.00 μ.μ. - 8.00 μ.μ. (*Εκτός Σαββατοκύριακου)